

Sygn. akt VI Gz 247/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Barbara Frankowska**

Sędziowie: **SO Anna Walus - Rzasa**

SO Beata Hass - Kloc (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Grzegorz Kurasz

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...) E. B., J. (...) Spółka jawna w D.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w B.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczego z dnia 21 maja 2014 r., sygn. akt V GC 1623/13,

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASANIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy odrzucił apelację pozwanej wniesioną od zapadłego w sprawie wyroku.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika (co wynika z treści pełnomocnictwa dołączonego do sprzeciwu) nie opłaciła apelacji. Odpis wezwania w powyższym zakresie pełnomocnik pozwanej odebrał w dniu 29 kwietnia 2014 r. Wobec powyższego na mocy art. 370 k.p.c. Sąd Rejonowy apelację odrzucił.

Pismem z dnia 9 czerwca 2014 r. pozwana spółka wniosła zażalenie na powyższe orzeczenie. Skarżąca zarzuciła, że pełnomocnik pozwanej po otrzymaniu wydanego w sprawie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem przekazał go swojemu mocodawcy. Zgodnie z łączącą go z mocodawcą umową pełnomocnik pozwanej spółki zobowiązany był do reprezentowania jej wyłącznie przed sądem pierwszej instancji. Dlatego też po zakończeniu postępowania pierwszoinstancyjnego i przekazaniu doręczonego mu odpisu wyroku zaprzestał wykonywania dalszych czynności na rzecz S.

Sp. z o.o. (...) dodał, że po otrzymaniu wyroku wraz z uzasadnieniem pozwana podjęła decyzję o przygotowaniu apelacji we własnym zakresie, co też uczyniła (pismo z dnia 4 kwietnia 2014 r.). Dalej strona pozwana wskazała, że w dniu 3 czerwca 2014 r. były już pełnomocnik poinformował ją o fakcie doręczenia mu w dniu poprzednim postanowienia tut. Sądu o odrzuceniu jej apelacji. Jednocześnie poinformował pozwaną, iż został wezwany do

opłacenia apelacji, w odpowiedzi na co pismem z dnia 6 maja 2014 r. skierowanym do Sądu wyjaśnił, że reprezentował pozwaną wyłącznie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i nie jest właściwym adresatem powyższego wezwania.

Wobec powyższego, zdaniem skarżącego, zarządzenie o wezwaniu pełnomocnika do opłacenia apelacji powinno zostać uchylone i do uiszczenia opłaty wezwana pozwana spółka.

Ponadto pozwana zarzuciła, że skoro apelacja pozbawiona była logo kancelarii byłego pełnomocnika, brak było w piśmie tym informacji, że pozwana spółka jest reprezentowana przez radcę prawnego M. H., a przy tym została podpisana przez Prezesa Zarządu spółki, to należało uznać, iż w postępowaniu drugoinstancyjnym strona pozwana występuje bez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że w sprzeczności od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w sposób jednoznaczny wskazano, że pozwaną spółkę reprezentuje radca prawni M. H.. Z dołączonego do powyższego pisma pełnomocnictwa (k. 57) wynika, wbrew twierdzeniom skarżącego, że obejmuje ono reprezentowanie spółki „w sprawach cywilnych, gospodarczych, z zakresu prawa pracy, **przed sądami powszechnymi wszelkich instancji...**”. Wskazany wyżej pełnomocnik uczestniczył w czynnościach procesowych w toku całego postępowania pierwszoinstancyjnego, w tym złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

W toku postępowania w sprawie ani pomocnik, ani też strona pozwana, nie zawiadomiły Sądu o fakcie odwołania pełnomocnictwa, czy też jego ograniczenia. Gdyby nawet przyjąć, że zawiadomieniem takim było pismo pełnomocnika z dnia 6 maja 2014 r. (zważywszy na jego treść) to nastąpiło to już po doręczeniu mu wezwania do opłacenia apelacji; natomiast w złożonym zażaleniu skarżący nie wskazuje, że nastąpiło odwołanie pełnomocnictwa, a jedynie, że zostało ono ograniczone do postępowania przed Sądem Rejonowym.

W kontekście powyższego należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 94 § 1 k.p.c. wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym, w stosunku zaś do przeciwnika i innych uczestników - z chwilą doręczenia im tego zawiadomienia przez sąd.

Natomiast adwokat lub radca prawny, który wypowiedział pełnomocnictwo, obowiązany jest działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku. Każdy inny pełnomocnik powinien, mimo wypowiedzenia, działać za mocodawcę przez ten sam czas, jeżeli jest to konieczne do uchronienia mocodawcy od niekorzystnych skutków prawnych. (art. 94 § 2 k.p.c.).

Dodać należy, że stosownie do treści art. 133 § 3 k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, korespondencję sądową należy doręczać tym osobom.

Unormowanie zawarte w powyższym przepisie wiąże zarówno sąd, jak i same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego wyraźne ograniczenie, albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 lutego 2014 r.,

III AUz 2/14, LEX nr 1422399, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2013 r., II CSK 102/13, LEX nr 1375144).

W świetle powyższego mimo, że apelację wniosła samodzielnie strona pozwana wezwanie do jej opłacenia należało doręczyć pełnomocnikowi radcy prawnemu M. H., co też Sąd Rejonowy prawidłowo uczynił (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 1972 r., III CRN 324/72, LEX nr 7197).

Skoro zatem wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji zostało prawidłowo doręczone stronie pozwanej (jej pełnomocnikowi) zobowiązana ona była w terminie tygodniowym dokonać wpłaty stosownej kwoty, czego w niniejszej sprawie nie uczyniła.

Sąd pierwszej instancji – stosownie do art. 370 k.p.c. - zobligowany jest zaś do odrzucenia apelacji, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Brakami takimi - na mocy art. 368 § 1 k.p.c. w zw. z art. 10 w zw. z art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych sprawach cywilnych – jest obowiązek opłacenia apelacji.

Reasumując, z powołanych wyżej powodów zażalenie pozwanej jako bezzasadne podlegało oddaleniu - na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. - o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

- (...)

2. (...)

(...)